

URZĄD STATYSTYCZNY W LUBLINIE

OPRACOWANIA SYGNALNE

Lublin, maj 2007 r.

Kontakt: SekretariatUSLUB@stat.gov.pl

Internet: <http://www.stat.gov.pl/lublin>

Tel. 081 533 20 51, fax 081 533 27 61

OCHRONA ZDROWIA I POMOC SPOŁECZNA
W WOJEWÓDZTWIE LUBELSKIM W 2006 R.

17 maja 2007 r.

AMBULATORYJNA OPIEKA ZDROWOTNA

W ambulatoryjnej opiece zdrowotnej w końcu 2006 r. w województwie lubelskim działało 1345 podmiotów, tj. więcej o 12,5% niż rok wcześniej. Zmniejszyła się liczba placówek świadczących usługi z zakresu medycyny pracy (o 27,6%), a najbardziej zwiększyła się liczba praktyk lekarskich (o 18,5%). W strukturze największy udział posiadały niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej (48,4% wszystkich podmiotów).

Ambulatoryjna opieka zdrowotna – udzielanie przez świadczeniodawców świadczeń opieki zdrowotnej osobom niewymagającym leczenia w warunkach całodobowych lub całodziennych.

Podstawowa opieka zdrowotna – świadczenia zdrowotne profilaktyczne, diagnostyczne, lecznicze, rehabilitacyjne oraz pielęgnacyjne z zakresu medycyny ogólnej, rodzinnej i pediatrii, udzielane w ramach ambulatoryjnej opieki zdrowotnej.

Świadczenia specjalistyczne – świadczenia opieki zdrowotnej udzielane we wszystkich dziedzinach medycyny z wyłączeniem świadczeń udzielanych w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej.

Tabl. 1. Placówki ambulatoryjnej opieki zdrowotnej
Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2005	2006	
	liczba		2005 =100
Ogółem	1196	1345	112,5
zakłady opieki zdrowotnej	747	813	108,8
ogólnodostępne	718	792	110,3
służby medycyny pracy	29	21	72,4
publiczne	157	162	103,2
niepubliczne	590	651	110,3
praktyki lekarskie (indywidualne i grupowe) ^a ...	449	532	118,5

a Dane nie obejmują praktyk działających wyłącznie w ramach środków niepublicznych.

Liczba porad, jakich udzielono w ambulatoryjnej opiece zdrowotnej wzrosła w stosunku do roku poprzedniego o 8,4%. Najwyższą dynamikę odnotowano w usługach stomatologicznych. Mieszkańcy województwa lubelskiego najczęściej korzystali z porad w niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej (61,4% ogółu porad), w tym w poradniach podstawowej opieki zdrowotnej (77,3%) oraz gabinetach stomatologicznych (50,4%). Najwięcej specjalistycznych porad lekarskich (56,8%) udzielono w publicznych zakładach opieki zdrowotnej.

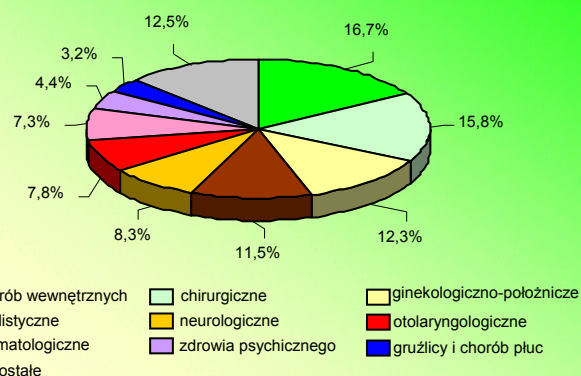
W 2006 r. przeciętny mieszkaniec województwa skorzystał z ponad 7 wizyt w placówkach ambulatoryjnej opieki zdrowotnej (w tym: 3,9 u lekarza opieki podstawowej, 2,2 u lekarza specjalisty i 1,0 u stomatologa).

Tabl. 2. Porady udzielone w ambulatoryjnych zakładach opieki zdrowotnej^a

Wyszczególnienie	2005	2006	
	porady w tys.		2005 =100
Ogółem	14408,2	15623,1	108,4
w poradniach:			
podstawowej opieki zdrowotnej (lekarskie)	8156,9	8518,9	104,4
specjalistycznej opieki zdrowotnej	6251,3	7104,2	113,6
lekarskie	4408,7	4836,8	109,7
stomatologiczne	1842,6	2267,3	123,0
W publicznych zakładach opieki zdrowotnej	4654,5	4767,2	102,4
w poradniach:			
podstawowej opieki zdrowotnej (lekarskie)	1758,9	1822,7	103,6
specjalistycznej opieki zdrowotnej	2895,6	2944,5	101,7
lekarskie	2715,8	2745,1	101,1
stomatologiczne	179,8	199,4	110,9
W niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej	8697,6	9594,2	110,3
w poradniach:			
podstawowej opieki zdrowotnej (lekarskie)	6245,3	6586,2	105,5
specjalistycznej opieki zdrowotnej	2452,3	3008,1	122,7
lekarskie	1521,9	1865,4	122,6
stomatologiczne	930,4	1142,7	122,8
W ramach praktyk lekarskich^b	1056,1	1261,7	119,5
w poradniach:			
podstawowej opieki zdrowotnej (lekarskie)	152,7	110,1	72,1
specjalistycznej opieki zdrowotnej	903,4	1151,6	127,5
lekarskie	171,1	226,4	132,3
stomatologiczne	732,4	925,2	126,3

a Bez porad udzielonych w szpitalnych izbach przyjęć.

b Dane nie obejmują praktyk działających wyłącznie w ramach środków niepublicznych.

Specjalistyczne porady lekarskie
według rodzaju poradni w 2006 r.

RATOWNICTWO MEDYCZNE

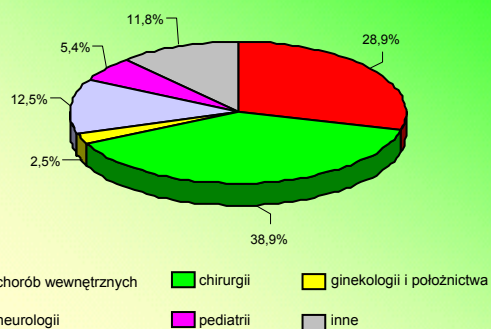
Szybka pomoc medyczną w nagłych przypadkach w 2006 r. świadczyło 66 jednostek ratownictwa medycznego, tj. o 11,9% więcej niż przed rokiem.

Tabl. 3. Ratownictwo medyczne

Wyszczególnienie	2005	2006	
	w liczbach bezwzględnych		2005 =100
Jednostki	59	66	111,9
zespoły ratownictwa medycznego.....	28	29	103,6
izby przyjęć	15	19	126,7
szpitalne oddziały ratunkowe	15	17	113,3
lotnicze pogotowie ratunkowe	1	1	100,0
Wyjazdy na miejsce zdarzenia	156672	163236	104,2
w tym w:			
ruchu uliczno-drogowym	13435	7525	56,0
pracy	1554	1232	79,3
szkole.....	1141	1041	91,2
domu.....	104946	109569	104,4
Osoby, którym udzielono świadczenia zdrowotnego poprzez wyjazd	160625	172053	107,1
w tym:			
kobiety	76201	73534	96,5
dzieci i młodzież do 18 roku życia.....	12445	14843	119,3
Osoby, którym udzielono świadczenia w izbie przyjęć lub szpitalnym oddziale ratunkowym w trybie ambulatoryjnym.....	315132	335253	106,4
w tym:			
kobiety	125749	131079	104,2
dzieci i młodzież do 18 roku życia.....	68547	75970	110,8

Zespoły ratownictwa medycznego dysponowały 55 zespołami wyjazdowymi i na 1 przypadało przeciętnie 39,5 tys. mieszkańców. W 2006 r. dokonały one ponad 163 tys. wyjazdów na miejsce zdarzenia, tj. o 4,2% więcej niż w roku poprzednim, z czego 67,1% to wyjazdy do domu, a 4,6% do zdarzeń w ruchu uliczno-drogowym. Udzieliły one pomocy ponad 172 tys. osób, tj. więcej o 7,1% niż w 2005 r.

Świadczenia zdrowotne udzielone w trybie ambulatoryjnym w ramach pomocy doraźnej według rodzaju w 2006 r.

W trybie ambulatoryjnym świadczeń w nagłych wypadkach udzielało 19 izb przyjęć i 17 szpitalnych oddziałów ratunkowych. Z ich usług skorzystało ponad 335 tys. osób, tj. o 6,4% więcej niż w poprzednim roku. Najczęściej udzielano pomocy o charakterze chirurgicznym (38,9% ogółu świadczeń).

W 2006 r. w porównaniu do roku poprzedniego znacznie wzrosła liczba dzieci i młodzieży do 18 roku życia, którym udzielono o 19,3% więcej świadczeń ratowniczych poprzez wyjazd i o 10,8% w trybie ambulatoryjnym.

APTEKI

Sprzedaż leków i środków medycznych w 2006 r. prowadziło 787 aptek i 53 punkty apteczne.

Tabl. 4. Apteki i punkty apteczne^a

Wyszczególnienie	2005	2006	
	w liczbach bezwzględnych		2005 =100
Apteki	760	787	103,6
w tym:			
pełniące dyżury nocne:			
stałe	37	34	91,9
okresowe	233	217	93,1
sprzedające leki gotowe i recepturowe.....	665	703	105,7
Punkty apteczne^b	49	53	108,2
Pracujący ogółem (w aptekach i punktach aptecznych)	2926	3045	104,1
w tym:			
magistrowie farmacji	1619	1658	102,4
technicy farmaceutyczni	711	812	114,2
Liczba ludności na 1 aptekę i punkt apteczny	2694	2586	96,0

^a Badaniem objęte są ogólnodostępne apteki i punkty apteczne; nie wlicza się więc do nich aptek szpitalnych zaopatrujących w leki i środki medyczne stacjonarne zakłady opieki zdrowotnej.

^b Zgodnie z ustawą z 6 września 2001 r. o prawie farmaceutycznym, punkty apteczne tworzone po dniu wejścia w życie ustawy mogą być usytuowane jedynie na terenach wiejskich.

W porównaniu do 2005 r. nastąpił wzrost liczby aptek o 3,6% i punktów aptecznych o 8,2%. To spowodowało spadek liczby ludności obsługiwanej przez 1 placówkę o 108 osób (o 4,0%). Stałe dyżury nocne pełniło tylko 4,3% aptek, a ich liczba zmalała w stosunku do roku ubiegłego o 8,1%.

Wśród pracujących przeważali magistrowie farmacji, którzy stanowili 54,4% personelu.

ŻŁOBKI

Do systemu opieki zdrowotnej należą żłobki i oddziały żłobkowe działające przy przedszkolach. W województwie lubelskim placówki te zlokalizowane były wyłącznie w miastach.

Żłobki – jednostki udzielające świadczeń zdrowotnych obejmujących swoim zakresem działania profilaktyczne i opiekę nad dzieckiem w wieku do 3 lat, w czasie pracy rodziców lub opiekunów.

Tabl. 5. **Żłobki**

Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2005	2006	
	w liczbach bezwzględnych		2005 =100
Żłobki	15	15	100,0
Oddziały żłobkowe.....	7	7	100,0
Miejsca rzeczywiste.....	1034	1083	104,7
Dzieci	859	981	114,2
Dzieci przebywające w ciągu roku	1903	2106	110,7
Osobodni pobytu w ciągu roku	144924	152292	105,1

Ich ilość nie zmieniła się w stosunku do ubiegłego roku. Wzrosła liczba miejsc rzeczywistych, przygotowanych na przyjęcie dzieci (o 4,7%) oraz dzieci przebywających w ciągu roku (o 10,7%). Według stanu na koniec grudnia, miejsca wykorzystane były w 90,6%, tj. o 7,5 punktu procentowego więcej niż w grudniu 2005 r. Przeciętny pobyt dziecka w placówce wyniósł 72,3 dnia i był krótszy o 3,9 dnia niż w 2005 r. W grudniu 2006 r. w miastach województwa lubelskiego na każde 1000 dzieci w wieku do 3 lat do żłobka lub oddziału żłobkowego uczęszczało 25,8, tj. o 2,9 więcej niż w grudniu 2005 r.

STACJONARNA POMOC SPOŁECZNA

W końcu 2006 r. w województwie lubelskim działało 81 stacjonarnych zakładów pomocy społecznej (w tym 19 filii). Wśród nich 63,0% stanowiły domy pomocy społecznej, a 22,2% schroniska lub domy dla bezdomnych.

Dla 56,8% placówek organem prowadzącym był samorząd terytorialny. Pozostałe prowadzone były przez: stowarzyszenia (21,0%), kościoły i związki wyznaniowe (11,1%), fundacje (8,6%) oraz osoby fizyczne i prawne (2,5%).

Placówki dysponowały łącznie ponad 5,5 tys. miejsc, tj. mniej o 2,7% niż w roku ubiegłym. Najbardziej zmalała liczba miejsc dla osób przewlekle somatycznie chorych (o 38,6%), wzrosła natomiast ilość miejsc dla osób w podeszłym wieku (o 22,9%).

Wskaźnik miejsc na 10 tys. ludności wyniósł 25,6 i był niższy o 0,6 punktu niż w 2005 r.

Tabl. 6. **Miejsca w stacjonarnych zakładach pomocy społecznej**

Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2005	2006	
	w liczbach bezwzględnych		2005 =100
Ogółem^a.....	5717	5562	97,3
w domach i zakładach dla:			
osób w podeszłym wieku	1404	1726	122,9
przewlekle somatycznie chorych	1072	658	61,4
dorosłych niepełnosprawnych intelektualnie	1010	1008	99,8
dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie	376	368	97,9
przewlekle psychicznie chorych	655	625	95,4
niepełnosprawnych fizycznie	169	170	100,6
matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży	203	153	75,4
bezdomnych.....	828	854	103,1

a Łącznie z filiami.

W grudniu 2006 r. w stacjonarnych zakładach pomocy społecznej przebywało 5225 mieszkańców, tj. o 2,5% mniej niż w 2005 r., w tym najwięcej w domach dla osób w podeszłym wieku (32,0%).

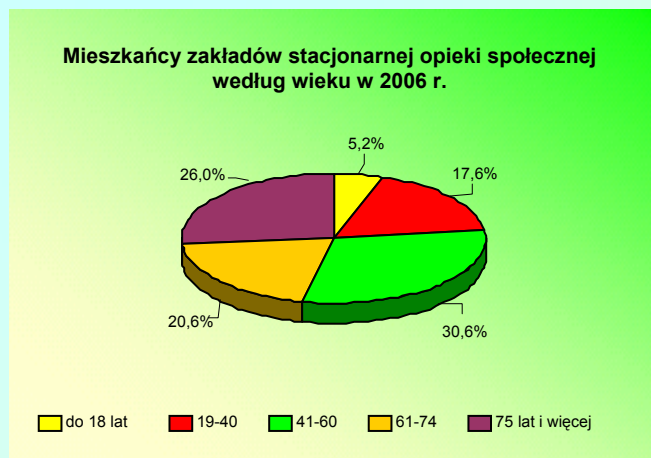
Tabl. 7. **Mieszkańcy stacjonarnych zakładów pomocy społecznej**

Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2005	2006	
	w liczbach bezwzględnych		2005 =100
Ogółem^a.....	5361	5225	97,5
w tym kobiety	2653	2626	99,0
z tego w domach i zakładach dla:			
osób w podeszłym wieku	1325	1672	126,2
przewlekle somatycznie chorych	1050	657	62,6
dorosłych niepełnosprawnych intelektualnie	982	993	101,1
dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie	375	368	98,1
przewlekle psychicznie chorych	628	628	100,0
niepełnosprawnych fizycznie	165	167	101,2
matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży	151	114	75,5
bezdomnych.....	685	626	91,4
w tym ponoszących opłaty za pobyt:			
z emerytury i renty	3755	3381	90,0
z zasiłku stałego pomocy społecznej	508	395	77,8
przez gminę	612	809	132,2
z tego w wieku:			
do 18 lat	295	270	91,5
19-40	916	921	100,5
41-60	1662	1600	96,3
61-74	1089	1074	98,6
75 lat i więcej	1399	1360	97,2

a Łącznie z filiami.

Większość osób (64,7%) opłacało swój pobyt z emerytury lub renty, przy czym tylko 3,4% pokrywało go w pełnej wysokości. Gminy finansowały pobyt w 15,5% przypadków i w stosunku do ubiegłego roku ta grupa osób zwiększyła się o 32,2%.

Najliczniejszą grupę pod względem wieku stanowiły osoby od 41 do 60 lat (30,6%), najmniej liczną dzieci i młodzież do 18 roku życia (5,2%).

W ciągu 2006 r. w zakładach stacjonarnej pomocy społecznej umieszczono 1740 osób, czyli o 18,9% więcej niż w ubiegłym roku. Według stanu na koniec 2006 r. na przyjęcie w placówce oczekiwało 262 osoby, tj. więcej o 40,1% niż w roku poprzednim.

Opiekę nad dziećmi i młodzieżą pozbawioną całkowicie lub częściowo opieki ze strony rodziny naturalnej, realizowaną w ramach pomocy społecznej sprawują placówki opiekuńczo-wychowawcze oraz rodziny zastępcze.

W 2006 r. funkcjonowało 114 placówek opiekuńczo-wychowawczych, w tym: 34 całodobowe (o jedną więcej niż w ubiegłym roku) i 80 wsparcia dziennego (tyle samo co przed rokiem).

Placówki interwencyjne – zapewniają na czas trwania sytuacji kryzysowej doraźną opiekę i wychowanie, kształcenie dostosowane do wieku i możliwości rozwojowych, przygotowują diagnozę dziecka i jego sytuacji rodzinnej oraz ustalają wskazania do dalszej pracy z dzieckiem.

Placówki rodzinne – tworzą wielodzietną rodzinę, umożliwiającą całodobową opiekę i wychowanie (np. licznemu rodzeństwu), zapewniają kształcenie, wyrównywanie opóźnień rozwojowych i szkolnych.

Placówki socjalizacyjne – zapewniają całodobową opiekę, wychowanie i kształcenie oraz zaspokojenie niezbędnych potrzeb dziecka, zapewniają zajęcia korekcyjne, kompensacyjne, logopedyczne, terapeutyczne, rekompensujące brak wychowania w rodzinie i przygotowują do życia społecznego, a dzieciom niepełnosprawnym – odpowiednią rehabilitację i zajęcia specjalistyczne.

Placówki wielofunkcyjne – zapewniają dzienną i całodobową opiekę oraz wychowanie poprzez realizację zadań przewidzianych dla placówki: wsparcia dziennego, interwencyjnej i socjalizacyjnej, a także łączą dzienne i całodobowe działania terapeutyczne, interwencyjne i socjalizacyjne skierowane na dziecko i rodzinę dziecka.

Placówki wsparcia dziennego – działają w najbliższym środowisku dziecka, wspierają funkcje opiekuńczo-wychowawcze, świadczą opiekę dzienną i zapewniając dziecku: pomoc w nauce, organizację czasu wolnego, rozwój zainteresowań, organizację zabaw i zajęć sportowych.

Tabl. 8. **Wychowankowie placówek opiekuńczo-wychowawczych**
Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2005	2006	
	w liczbach bezwzględnych		2005 =100
Placówki całodobowe	1191	1240	104,1
interwencyjne.....	81	14	17,3
rodzinne.....	234	225	96,2
socjalizacyjne.....	500	533	106,6
wielofunkcyjne.....	376	468	124,5
Placówki wsparcia dziennego	3137	3081	98,2
opiekuńcze.....	2741	2694	98,3
specjalistyczne.....	396	387	97,7

W stosunku do 2005 r. wzrosła o 4,1% liczba podopiecznych objętych opieką całodobową, w tym zwłaszcza w placówkach wielofunkcyjnych (o 24,5%). Największa ich liczba przebywała jednak nadal w placówkach o charakterze socjalizacyjnym (43,0%).

Jedynie 4,3% wychowanków instytucji całodobowych było sierotami biologicznymi, a 21,4% – pólsierotami. Prawie 75% umieszczonych w placówkach dzieci posiadało obojwoje rodziców.

Z pomocy placówek wsparcia dziennego korzystało ponad 3 tys. podopiecznych. Ich liczba zmalała w porównaniu do 2005 r. o 1,8%.

Alternatywą dla systemu instytucjonalnego jest umieszczanie dzieci w rodzinach zastępczych.

Rodziny zastępcze – to rodziny zapewniające na czas określony opiekę i wychowanie dzieciom pozbawionym całkowicie lub częściowo opieki rodzicielskiej.

Tabl. 9. **Rodziny zastępcze**
Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2005	2006	
	w liczbach bezwzględnych		2005 =100
Rodziny zastępcze	1772	1837	103,7
spokrewnione z dzieckiem.....	1513	1537	101,6
niespokrewnione z dzieckiem.....	230	263	114,3
zawodowe niespokrewnione z dzieckiem: wielodzietne, specjalistyczne oraz o charakterze pogotowia rodzinnego.....	29	37	127,6
Dzieci w rodzinach zastępczych	2581	2700	104,6

W 2006 r. wzrosła ilość rodzin zastępczych (o 3,7%), w tym w największym stopniu rodzin zawodowych niespokrewnionych z dzieckiem (o 27,6%). Liczba wychowanków znajdujących się pod taką opieką zwiększyła się jednocześnie o 4,6%. Najczęściej funkcje rodzin zastępczych spełniały osoby spokrewnione z dzieckiem (83,7%).